

[Peter Duetoft]

Så fatter jeg ikke et suk af, at fru Annette Just kan komme til den konklusion, at hun skal stemme imod Edinburgh og Maastricht. Hvis de regler allerede findes i det indre marked og det er dem, man er imod, hvorfor i alverden skal man så være imod det næste, hvor der åbenbart ikke sker noget særligt efter fru Annette Justs opfattelse?

Jeg vil gå hjem og læse dette her en gang til, for jeg forstår ikke et suk af det.

Jeg vil i øvrigt sige, at det er min opfattelse – så skal jeg hjælpe fru Annette Just – at der sker en ændring, og at der sker en ændring til det bedre, fordi muligheden for at gennemføre minimumsreglerne vedrørende arbejdsmiljø og miljø styrkes ved, at der bliver vedtaget flertalsafgørelser. Der sker en ændring, men efter fru Annette Justs argumentation forstår jeg altså overhovedet ikke, at Fremskridtspartiet kan være imod dette her.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er ikke første gang, at hr. Peter Duetoft ikke har forstået almindelig dansk tale.

Men jeg vil gerne svare hr. Gade, som spørger, om det kan være rigtigt, at Fremskridtspartiet går imod, hvad fagbevægelsen mener i Danmark. Dertil må jeg sige: Nej, det gør vi ikke. Tværtimod, vi har kæmpet som rasende for, at det fortsat er fagbevægelsen, der skal forhandle og skal nå frem til resultater for dansk arbejde i Danmark. Vi går imod, at det skal besluttes i EF-regi. Om det er Bruxelles, eller det er i Strasbourg, er jeg sådan set ligeglad med, men det skal ikke være fra central side, at man ved direktiver og dermed EF-lovgivning skal beslutte, hvordan danske arbejdsere skal have det på arbejdspladsen.

Vi er ikke de eneste, der siger det. Og hr. Gade kan såmænd godt lægge det papir væk, som han sidder med dér, for han har ikke lært at læse det endnu. Jeg troede ellers, at han, da han nu havde citeret det for, jeg tror nok tyvende gang, efterhånden havde forstået, at det, vi taler om, er forskellen fra EF med det indre marked og det, som det lovforslag handlede om, nemlig Maastricht-traktaten, som vil være altødelæggende også for fagbevægelsen, sådan at de kun har tilbage at diskutere lønninger og altså bliver reduceret til at være et sideordnet organ. Det er Fremskridtspartiet modstander af.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Det sidste kalder jeg da en omfavnelser af fagbevægelsen – måske nærmest et dødslys – hvor man fra Fremskridtspartiets side hævder, at man virkelig vil hjælpe fagbevægelsen, og at det, når man siger nej til den sociale dimension, virkelig er for at give fagbevægelsen muligheder for at få indflydelse, samtidig med at man skriver i betækningsbidraget, som fru Annette Just jo lige netop har stået og holdt fast i, at meningen med at stemme nej og dermed ikke at have nogen regler for det indre marked, er – og jeg citerer igen: »... at fagforningerne næppe vil kunne fastholde deres jerngreb om det danske arbejdsmarked og dermed lønniveauet, når udenlandsk arbejdskraft vil være villig til at arbejde under friere vilkår.«

Det er et dødslys, fru Annette Just giver til fagbevægelsen i sin agitation op til den 18. maj.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.05

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Anden næstformand (Grove):

Da der ingen ministre er til stede, udsættes mødet til kl. 13.05. (Ophold).

Nå, nu kommer ministeren. Jeg skal gøre opmærksom på, at møderne her i Folketinget begynder præcis.

Jeg giver ordet til hr. Kent Kirk.

Kent Kirk (KF):

Når vi konservative er så stærke tilhængere af EF og meget kraftigt anbefalede et ja i 1972 og igen i 1986, da vi skulle stemme om det indre marked, er det, fordi vi er overbevist om, at den fri handel er afgørende vigtig både for vort erhvervsliv og for vore forbrugere. Vi tror, at man kun på den måde kan sikre, at man får en ordentlig udnyttelse af ressourcerne. Det gæl-